CÔN ĐẢO - TỪ ĐỊA NGỤC TRẦN GIAN ĐẾN SỰ HỒI SINH KÌ DIỆU

"Côn Đảo ơi! Đất thiêng ghi dấu
Bao anh hùng ngã xuống vì dân
Sóng biển hát lời tri ân mãi
Gió ngàn mang nghĩa nặng ơn sâu."

Côn Đảo - vùng đất thiêng liêng giữa biển khơi - từ lâu đã trở thành biểu tượng của ý chí kiên cường và tinh thần bất khuất của dân tộc Việt Nam. Trong những ngày đầu tháng 3 năm 2026, tôi vinh dự được cùng Chi bộ trường THPT Bình An tham gia chuyến đi *Về nguồn* tại đặc khu Côn Đảo. Đây không chỉ là một chuyến tham quan, mà còn là hành trình trở về với lịch sử, với những trang ký ức hào hùng nhưng cũng đầy đau thương của dân tộc.

Đoàn chúng tôi đến Nghĩa trang liệt sĩ Hàng Dương trong một buổi chiều thanh bình, yên tĩnh. Không gian nơi đây tĩnh lặng, trang nghiêm, hàng ngàn ngôi mộ nằm yên bình dưới những tán cây cổ thụ. Đứng trước cổng nghĩa trang, lòng tôi chợt lắng lại, cảm giác của sự biết ơn, trân trọng với những hi sinh, anh dũng của bao nhiêu người đã ngã xuống nơi đây. Đoàn chúng tôi đi từng bước chân như chậm hơn, nhẹ hơn, bởi sợ làm ảnh hưởng giấc ngủ ngàn thu của các anh hùng liệt sĩ.

Kính cẩn, nghiêng mình trước vong linh của các anh hùng, liệt sĩ tại Nghĩa trang Hàng Dương.

Đoàn về nguồn chụp ảnh lưu niệm khi đến Nghĩa trang Hàng Dương, nơi yên nghỉ của hàng chục ngàn anh hùng liệt sĩ.

Tại phần mộ của nữ anh hùng Võ Thị Sáu, chúng tôi dâng hương, thành kính tưởng niệm. Hương khói lan tỏa, quyện cùng không khí linh thiêng khiến lòng người xúc động. Tôi cảm nhận rõ sự hy sinh cao cả của những con người đã ngã xuống vì độc lập, tự do của Tổ quốc. Hình ảnh chị Sau vẫn ung dung, hiên ngang, bất khuất:

"Đi giữa hai hàng súng
Vẫn ung dung, mỉm cười
Ngắt một đóa hoa tươi
Chị cài lên mái tóc".

Rời nghĩa trang, đoàn chúng tôi tiếp tục tham quan Nhà tù Côn Đảo - nơi từng được mệnh danh là "địa ngục trần gian". Những bức tường đá lạnh lẽo, những phòng giam chật hẹp, những cùm sắt nặng nề… tất cả như tái hiện lại những tháng ngày gian khổ, những đòn tra tấn dã man của giặc mà các chiến sĩ cách mạng đã trải qua:

"Chuồng cọp khép kín bầu không
Xiềng gông không khóa nổi lòng tự do
Máu xương thấm đất từng giờ
Cho ngày độc lập sáng cờ Việt Nam."

Tại Bảo tàng Côn Đảo, chúng tôi được tìm hiểu sâu hơn về lịch sử đấu tranh kiên cường của các thế hệ cha anh. Những hiện vật, hình ảnh, tư liệu quý giá đã giúp tôi hiểu rõ hơn về giá trị của hòa bình hôm nay.

Côn Đảo hôm nay đã thay da đổi thịt, trở thành điểm đến du lịch hấp dẫn với cảnh quan thiên nhiên tươi đẹp. Ấn tượng của chúng tôi là một Côn Đảo hồi sinh trên

“mảnh đất chết” anh hùng. Côn Đảo trong lành, yên bình tựa như bức tranh làng quê bình dị. Ấn tượng với chúng tôi là con người Côn Đảo ngày nay trong nhịp sống hối hả nhưng vẫn giữ được nét riêng của hồn quê Việt Nam. Côn Đảo chìm vào giấc ngủ nhưng đâu đó “cửa vẫn mở, xe không khóa” như chờ đợi ai đó trở về. Nhưng trên tất cả, nơi đây vẫn là vùng đất linh thiêng, ghi dấu biết bao hy sinh của các thế hệ đi trước.

Chuyến đi kết thúc nhưng kí ức trong tôi đọng lại nhiều cảm xúc khó quên. Lòng biết ơn sâu sắc đối với các anh hùng liệt sĩ càng thôi thúc tôi sống có trách nhiệm hơn, cống hiến nhiều hơn cho xã hội, xứng đáng với sự hy sinh to lớn ấy.

Đảng viên Bùi Hoàng Hà